

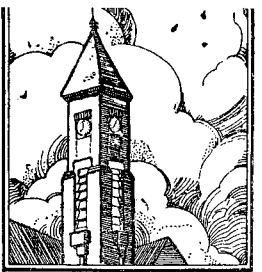
Het auteursrecht van de officiële predikbeurten en mededeelingen in dit blad wordt uitdrukkelijk voorbehouden overeenkomstig art. 15 der wet van 23 Sept. 1912 (Staatsbl. 308)

HUIZER KERKBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN EN VOOR DE
NED. HERV. GEMEENTE TE HUIZEN
ONDER VERANTWOORDELIJKHEID VAN DEN KERKERAAD

EIND-REDACTEUR Ds. J. VERMAAS

9E JAARGANG

ADVERTENTIES:

1 - 5 regels . . . f 0.30
Elke regel meer . . . f 0.06
Bij contract reductie

MEDITATIE

UITGEVOERD.

Gij hadt den mensch op ons hoofd doen rijden; wij waren in het vuur en in het water gekomen, maar Gij hebt ons uitgevoerd in eene overvloedige verversching.
Psalm 66: 12.

Met den dichter van Psalm 66 roepen wij elkander toe den Naam des Heeren te loven en Hem groot te maken.

Het volk van Israël had hiertoe rijke stof.

Hoe menigmaal was dit volk om der zonde wil in diepen nood gekomen. Maar zelfs in den donkersten weg kon God niet van onrecht beschuldigd worden. Integendeel, 't moest nog beleden worden: Gij straft ons, maar naar onze zonden niet. Het oordeel van den Rechtaardige bestond vaak hierin dat Hij de menschen over Israëls hoofd deed rijden. Van alle kanten dreigde het doodsgevaar als van verteerdend vuur en verzwellend water.

Een machtige heerscher wierp vaak Israël ter aarde en „met zijn overwinningswagen is hij over de ter aarde uitgestrekte overwonnenen heengereden en heeft daarbij zelfs hun hoofd niet ontzien“.

Die machtige heerschers echter, hoewel eigen verantwoordelijkheid voor al hun doen op hen bleef rusten, waren instrumenten in Gods hand om Israël te straffen, te kastijden en te louteren. Er was zoo veel ongerechtigheid en ook bij die God vreesden was zoo veel onreins.

Maar zie, de Heere heeft nog gebed willen schenken onder Zijn kinderen. Ze mochten Hem nog aanloopen en . . . de Heere heeft Zich laten verbidden. En dat waarlijk niet om de verdienste van Israël als volk of om de verdienste van de ware geloovigen — deze allen moesten belijden dat zij meerder oordeel verdienden — maar alleen om de verdienste van den grooten Hoogepriester die beloofd was, Christus Jezus. Om Zijnentwil heeft God willen uitredde. Hij kwam met Zijn vreeselijke daden. De kracht van den vijand werd verbroken. Het vuur werd gebluscht, het water opgedroogd, het volk, benauwd van alle zijden werd door den Heere heerlijk in de ruimte gezet en uit allerlei gebrek en nood geleid in overvloed en verkwikking. Kwam dan Hem de eere niet toe, Hem alleen?

Ook ons volk is in zeer diepen nood geweest.

De mensch heeft op ons hoofd gereden. We werden gezegd door 't vuur en bedreigd door 't water. Een machtige heerscher heeft zijn overwinningswagens over ons heen doen rollen en duizenden verbrijzeld. Plotseling barstte het geweld over ons los en de wagens rolden over onze wegen. Leek het eerst nog al te gaan, al vaster en sterker werd de band aangehaald, waarmee we gebonden werden, de adelaarsklauw klemde zich al pijnlijker om ons volk.

We denken aan ons Koninklijk Huis dat den vaderlandschen bodem moest verlaten. We denken degenen die hun leven voor het vaderland gaven. We zien in den geest de stoeten dergenen, die als slaven werden weggevoerd. We hooren het gezucht der opgesloten in gevangnissen en kampen. En wat is er al niet meer te noemen. Terwijl bij dit alles getracht werd de zielen te vergifigen met leeringen, die in strijd waren met het Woord Gods en het waarachtig heil des volks. De mensch reed op ons hoofd. Ongetwijfeld stemmen we daar allen mee in. Maar 't staat in Psalm 66 anders. Er staat: Gij hadt den mensch op ons hoofd doen rijden. De mensch, die ons verdruchte is zelf verantwoordelijk voor zijn daden. God is zijn Rechtaardige Rechter, aan wien hij verantwoording schuldigt is. Maar toch, achter dien vernielenden en moordenden mensch stond de Almachtige God. Hij deed hem komen. In al dat leed, in al die nationale en persoonlijke rampen was de straffende en kastijdende hand Gods. Waarom? Deed God dat soms uit lust tot slaan? Neen, de Heere is geen grillig, wreed tyran. Ons volk heeft den Heere wreed getergd.

Met weldaden overladen heeft het Hem den rug toegekeerd. Gruwelijk hebben we gezondigd.

We moeten het belijden: Wij, onze vaders, ons volk, onze kerk, onze vorsten, ze hebben des Heeren Woord niet gehoorzaamd, maar gedaan wat kwaad was in Zijn oogen. De zonden schreiden ten hemel.

Wat dacht ge, dat God zich eindeloos liet tergen? Hij kwam en sloeg. Erkent ge dat? Is dat ook uw belijdenis? Buigt ge persoonlijk zóó onder den nood die over ons kwam? Dat zult ge dan, als ge door genade eigen zonde hebt leeren kennen en met smart hebt leeren belijden voor Gods aangezicht.

Maar dan wordt de uitredding Gods U eerst recht een wonder van ontferming. Ook tot ons is de Heere weer gekomen met Zijn verlossende daden. Op verrassende, wondere wijze heeft Hij ons uit de benauwdheid gezet in de overvloed van Zijn hulp. Hij heeft onze dorre, dorstige ziel verkwikt met een

kostelijken zegen. De mensch, die over ons hoofd reed heeft Hij verbroken. Het vuur heeft Hij gebluscht en de waterstroom gekeerd. We mogen weer vrij zijn. De enge band is stukgescheurd. De druk weggenomen. De Koningin met haar huis kan weer in ons land verkeeren. Ge, menschen zijn bevrijd. We verwachten nog met spanning de terugkeer van vele vrienden. We zijn de strik ontkomen. Kunt ge dat vatten? Is dat niet een onbegrijpelijk wonder?

Dit is dan ook niet geschied om uw of mijn verdienste. Wij moeten schaamrood worden vanwege onze wegen.

Al deed de Heere nog hulp uit Sion neerdalen op het smeekgebed, Hij deed het toch terwille van Zijn grooten Naam. Hij deed het terwille van Christus Jezus. Deze bevrijding kon ons toe door Hem, die Zich overgaf tot in den dood. Willen we dat bedenken? In dit alles is de Eriëenige God werkzaam in dien Christus, op wiens hoofd God de menschen deed rijden. Het vuur van Gods toorn heeft gebrand tegen den Zoon en al de golven en de baren van 's Heeren gramschap gingen over Hem heen. Maar deze Christus is ook uitgegaan in de ruimte. Hij is opgestaan uit de dooden. Hij zit aan Gods Rechterhand. Hij heeft alles volbracht. Daarom alleen, om de volheid der verlossing in Christus is ons deze redding geschonken.

Wat wordt het nu alles ons, aspeurlijk rijk en wonder groot. Moet er niet meer in den Heere geïndigd worden? Moeten we elkaar niet oproepen Hem te prijzen?

Als dat niet geschiedt dan is dat verwerpen van Gods daden, van God Zelf, van Zijn verlossing in Christus Jezus. Dan zijt ge op een weg, die de ondergang voor een volk beteekent, ook voor een bevrijd volk.

Daarom zij er gebed om den Heere, die ook deze weldaad Gods, ons bewegen leert zien in 't licht van eigen zware schuld en Gods vrije genade. Zoals Gods ware kerk het toch zien mag. Dat is de weg die bevrijd Nederland ten zegen is en waarop de Heere de eere ontvangt.
Ds. J. Vermaas.

KERKNIEUWS

Predikbeurten op D.V. Zondag 13 Mei 1945.

OUDE KERK

Voorm. 9.30 uur Ds. Vermaas.
Nam. 3 uur Ds. Schipper, van Bunschoten.

NIEUWE KERK

Voorm. 9.30 uur Ds. Schipper.
Nam. 3 uur Ds. Lans.

Komt Ds. Schipper niet, dan heeft Ds. Lans de morgenbeurt in de Nieuwe Kerk. Verdere afkondiging Zondagmorgen zoonodig.

Mededeelingen Predikanten.

Noorderwijk: Wijkpredikant Ds. G. Lans, Oude Pastorie. Postrek. 31776.

In verband met de telkens tot ons gerichte vraag, of wij nu werkelijk emeritus-predikant zijn en wanneer wij in dat geval afscheid van de gemeente hopen te nemen, willen we gaarne het volgende mededeelen:

Inderdaad is met ingang van 1 Mei j.l. ons emeritaat ingegaan en zijn we dus ambtelijk niet meer als de eigen Herder en Leeraar van de Herv. Gem. te Huizen te beschouwen. Indien dan ook de toestand van ons land en de verhoudingen normaal geweest waren, zouden we ongetwijfeld reeds 29 April j.l. afscheid van de gemeente genomen hebben.

Maar waar door inbeslagname van de derde pastorie de beroeping van een Predikant in de vacature Ds. Koolhaas moest stopgezet worden en door de gevaren van reizen en het gebrek aan vervoermiddelen eventuele overhuizing van een beroepen Predikant toch onmogelijk zou zijn, is het practisch zoo, dat Ds. Vermaas als eenig Predikant overblijft.

Daarom werd ons door den Kerkeraad verzocht voorloopig de maand Mei werkzaam te blijven. Mogelijk gelukt het om met den ingang van de maand Juni een z.g. leenpredikant te krijgen, dat is een Predikant, die momenteel door oorlogsgeweld, zooals verwoesting van kerk en pastorie, inundatie, evacuatie, etc., zijn pastoralen arbeid in eigen gemeente niet kan verrichten en tijdelijk uitgeleend wordt aan gemeenten, die hulp behoeven. Zoodra zulks mogelijk is, wordt de datum van ons afscheid vastgesteld.

Het Kerkbestuur heeft ons welwillend toegestaan voorloopig nog de pastorie te bewonen, totdat we weten waarheen we moeten gaan, voor welke vergunning we hartelijk dankbaar zijn.

Wat de werkzaamheden voor de volgende week betreft, veel zal afhangen van den gang van zaken in ons vaderland. Daarvan is heden niets naders bekend.

Gaarne willen we nog eenige samenkomsten hebben met onze mannelijke catechesanten en noodigen allen boven 16 jaar, die vóór de stopzetting der catechesaties onze lessen bijwoonden, uit D.V. Dinsdagavond om 7 uur in het catechesatielokaal der Oude Kerk bijeen te komen.

Dus niet zij, die de lessen van onzen hulpprediker J. J. de Heer volgen. Wel mogen jonge vrienden, die in onze wijk zijn komen wonen en genoemden leeftijd bereikt hebben, aanwezig zijn.

Hun, die ons spreken willen, raden we aan, zulks te doen des voormiddags tusschen 9 en 10 uur, dan hebben ze de meeste kans ons thuis te treffen. Liefst geen bezoek tusschen 13 en 15 uur.

Zouden we ook opgave kunnen krijgen van de zieken in de Noorderwijk? Het blijkt telkens dat er zieken zijn van wie wij niet weten, omdat het ons niet wordt medegedeeld. Een enkel briefje in de brievenbus met naam en adres van de(n) patient is voldoende.

De groote verlossing en de blijdschap van ons hart zullen zeer zeker lust en ijver aanwakkeren om met alle kracht te vervullen de taak door den Heere Zijner Gemeente aan haar opgedragen.

Met vr. gr. en heilbede
Uw Ds. LANS.

Middenwijk: Hulpprediker J. J. de Heer.
Nieuwe Bussumweg 8.

Vervuld van ootmoedige dankbaarheid schrijven wij dit eerste wijkbericht na de bevrijding. Laten wij God de eer geven voor Zijne goedheid. Mogen wij allen in deze oorlogstijd leering opgedaan hebben, en moge God Zelf ons voortaan maar door Zijn Woord en Geest vasthouden en voor afglijden behoeden.

Donderdag na Pinksteren hopen wij weer als normaal te catechiseeren.

Wij wenschen U allen een gezegend Pinksterfeest: een rijke werking des Heiligen Geestes in uw harten.

Met hartelijke groet J. J. de Heer.

Zuiderwijk: Wijkpredikant Ds. J. Vermaas.
Pastorie Nieuwe Kerk.

Voor zoover mogelijk hopen we volgende week onze arbeid weer voort te zetten. De catechisaties voor de jongens houden we Maandagavond, om 7 uur jongens tot 16 jaar, om kwart voor acht de oudere jongens. De meisjes kunnen volgende week niet komen, omdat ik dan verhinderd ben door mijn verjaardag.

Ik ontvang nog enkele nagiften voor I.K.O., een van f 25.—, twee van f 10.— en f 2.50. Hartelijk dank.

God zij met ons allen en sterke bovenal de beproefden en rouwdragenden.
Ds. V.

Binnen de grens.

Mededeelingen.

Het ons allen nog welbekende en geliefde Huizer Kerkblad verschijnt weer. We hopen welkelijks onze gemeente in ons eigen blad te kunnen voorlichten aangaande het leven en werken in onze Ned. Herv. Kerk hier ter plaatse. En tevens zullen artikelen, zooals we dat ook vroeger gewoon waren, die leiding kunnen geven speciaal op geestelijk terrein, worden opgenomen. God moge het werken voor en het lezen van ons blad zegenen.

We zullen in elk geval voorloopig in verkleind formaat moeten verschijnen.

Samenkomst Woensdag half acht Nieuwe Kerk.

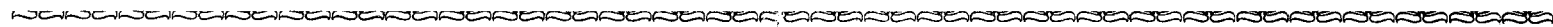
Woensdag a.s. hopen we een samenkomst te beleggen in de Nieuwe Kerk, met onze jongere menschen. Alle catechisanten, leden van verenigingen enz. worden verwacht, terwijl we voorts alle jonge menschen, uit onze gemeente uitnodigen dit samenzijn, beled door den Kerkeraad, bij te wonen.

U begrijpt dat deze samenkomst in verband staat met onze bevrijding. Aanvang half acht precies.

Komt goed op tijd, we moeten ook weer op tijd binnen zijn.
Ds. V.

Zondagsschoolcursus.

Volgende week Donderdag, half acht, zal er Zondagsschoolcursus gehouden worden in de consistorie van de Oude Kerk.

Wilhelmus van Nassouwe
Ben ick van Duytschen bloet.
Den Vaderlandt gbetrouwe
Blijf ick tot in den dood:
Een Prince van Oraengien
Ben ick vry onverveert,
Den Coninck van Hispaengien
Heb ick altydt gbeëert.

Mijn schilt ende betrouwen
Sijt ghy, O Godt mijn Heer
Op U soo wil ick bouwen
Verlaet mij nemmermeer:
Dat ick doch vroom mach blijven,
U dienaer taller stondt,
Die Tyranny verdryven,
Die my mijn hert doorwondt.

10 Mei 1940

NEERLANDS DRUK EN VERLOSSING

5 Mei 1945

Het lot is geworpen, het uur is gekomen!
Gods hand heeft genadig Zich onswaart gekeerd.
Het rijk van den Führer is d' adem benomen,
De trots van zijn volk is op 't diepste verneërd.

En Neerland is vrij nu — en 't trilt thans en jubelt
En 't vraagt in ons hart, of 't een droom is of niet.
O, God onzer hope! is 't werkelijk het einde,
Het eind van ons lijden, ons naamloos verdriet?

Volk van Oranje, waakt dan op met uw zangen!
Niet gij waart uw redder — niet gij maaktet vrij!
Niet gij hebt door godsvrucht Gods harte bewogen..
Die redding ons bracht, waart o, Vader! slechts Gij!

Dies danken w' U, o God, wij roemen Uw daden,
Wij zeeg'nen de helden door U ons verwekt.
Wij staan bij de graven dergenen, die vielen,
Wier offer ons mede dees' vrijheid voltrekt.

O gij met uw tranen, uw smart in de ziele,
Gij met uw verliezen, uw rampen, zoo zwaar,
Gij vouwt ook de handen, gij wilt met ons knielen,
Ook gij brengt uw dank op ons vreugdealtaar.

En gij, hong'rend volk, gij beroofden en zieken,
Ook gij vat uw laatste krachten tezaam.
Uw stem juicht in 't koor der verheven gezangen
En roemt met de and'ren Gods heiligen Naam.

Gij, vrienden van verre, met hijgend verlangen,
Gij heft met ons fier het vrijheidslied aan!
De roep uwer vreugde waait over de velden
En meldt uwe thuiskomst... een lach en een traan.

* * *

Heil onze Vorstinne — zoolang reeds gescheiden!
Heil onze Prinses, met Uw kroost aan Uw hand!
Heil onzen Prins Bernhard — met ons vast verbonden!!
Tezamen het dierbaarste pand van ons land.

Is 't wonder niet te groot, teveel voor dezen dag,
Teveel voor zulk een volk, dat, Heer! Uw wetten schond,
Dat 't oordeel had verdiend, dat waardig was Uw straf,
Maar 't welk toch Uw gená dees' groote redding zond?

Ziet daar! ... in 't midden der verwoeste landen.
Ziet daar! ... waar het water de velden bedolf.
Daar wappert rood, wit, blauw, daar klinken klokketonen
Daar weent en juicht een volk, daar rijst de vrijheidsgolf.

Wij zien op hen, door Gods bestel gezonden
Als midd'len in Zijn hand, te breken onzen druk,
Wij zien der helden schaar hun leven moedig geven:
... Een donk're wolk vaart heen door ons geluk...

Ontvang dan onzen dank, gij land van d' overzijde,
Waar onze Koningin een toevlucht vond in nood.
Ook gij, Amerika, dat mee te hulp wou snellen,
En gastvrij onderdak aan Juliana bood.

* * *

Maar hoort! de doodsklok luidt, luidt over 't machtig rijk!
Ten eind is 't met het "Heerenvolk" der aarde.
Zijn droomen zijn vergaan in droeve werkelijkheid;
Daar blijft slechts vloek, die 't helsch bedrijf het baarde.

Waar is de man, die als een God wou wezen,
Wiens woord ons beved deed, wiens sterke legermacht,
De volk'ren van Euroop' aan zijnen voet moest brengen,
Waar is zijn heerlijkheid, waar nu zijn groote kracht?

Zij gingen, gaan ten onder, die met hem samenspanden:
Italië ligt terneer — Japan verbeidt zijn val.
O Babylon — als eertijds zinkt gij neder,
't Is uit met u, geen, die uw grootheid vinden zal.

En 'k zie het trotsch paleis van wijlen Babels koning,
En 't groot festijn der lasteraars van God.
En 'k zie op witten wand de ving'ren lett'ren schrijven,
't Geheime schrift van 't schrik'lijk, vastgestelde lot.

En 'k lees: Mené, Mené! ... geteld zijn uwe dagen,
Te'kel! ... gewogen is de last, den volk'ren opgelegd,
En U'pharsin! ... te licht zijt gij bevonden!
Dus wordt u heden 't eind van uw geweld gezegd.

Maar Gods gená kwam onzen druk verlichten,
Zijn medelij wendt thans der jaren droevig lot,
Wij ad'men vrij — wij mogen vreë verwachten.
U zij daarvoor de eere, trouwe, sterke God!

Wij leven krachtig op, wij staren in de glansen
Van 't licht van Neerlands nieuwen dageraad.
't Wilhelmus jub'len w' uit ... geen boete kwelt ons
Waar onze standaard weer in zijne eere staat! [harte,*]

*) boete ... zinspelend op de boete, die in 1941 aan onze Hervormde Gemeente werd opgelegd ten bedrage van bijna zestig duizend gulden, wegens het zingen van het Wilhelmus in de Oude Kerk ter gelegenheid van den verjaardag onzer Koningin.

G. LANS Sr,
Herv. Predikant.

HUIZEN (N.H.), 5 Mei 1945.

